

הנס בשיחין – אהבת ה' ומסירות נפש לשבת

סיפור מופלא על רבי יוסף בן סימאי
מתוך התלמוד הבבלי
(מסכת שבת קכא.)

מכינים את
הלב לסיפור
של אמונה
גדולה!

מי היה יוסף בן סימאי?

אדם עשיר מאוד. הוא היה
היה **שר חשוב** אצל המלך
הרומאי ("**אפוטרופוס**").

גר בעיר יהודית עתיקה
בגליל ששמה "**שיחין**".

יותר מכל הכסף שלו – הדבר
שהוא הכי אהב בעולם היה
תורת ה', מצוות ושמירת שבת!

שַׁבַּת קֹדֶשׁ יוֹרֶדֶת עַל שִׁיחִין

יוֹסֵף יָשָׁב בַּחֲצַר בֵּיתוֹ הַגָּדוֹל,
לְבוּשׁ בְּבִגְדֵי שַׁבָּת מְהֻדָּרִים.
הוּא הִרְגִּישׁ אֶת קֹדְשֵׁת הַשַּׁבָּת,
וְהוֹדָה לַה' עַל כָּל מַה שֶּׁנָּתַן לוֹ בַּחַיִּים.

כִּמָּה כִּיף לָנוּ שֵׁישׁ לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת!

ה' הוא זה ששומר עלי.
מה עלי לעשות?

סכנה! אש בחצר!

פתאום, באמצע יום השבת, תקלה
תקלה וסכנה:
פרצה שרפה גדולה בחצר של יוסף!
האש החלה להתקרב לארמון,
והיה חשש שכל הרכוש ישרף!

אַנְשֵׁי מְשֻׁמְרֵי הַמֶּלֶךְ מִגִּיעִים

שׁוֹמְרֵי הָעִיר צְפוּרִי ("אַנְשֵׁי גִסְטָרָא") רְאוּ הָעָשָׁן.
הֵם יָדְעוּ שִׁיוֹסָף הוּא עֹבֵדוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ, וּמָהָרוּ
לָבוֹא לָבוֹא לְכַבּוֹת אֶת הָאֵשׁ וּלְהַצִּיל אֶת הַבַּיִת!

הֵם הָיוּ בְּטוֹחִים
שִׁיוֹסָף יִשְׁמַח לְקַבֵּל
עֲזָרָה בְּמַהֲרֹת.
בְּמַהֲרֹת.
אֲךָ לִיוֹסָף הָיָה מִשְׁהוּ
חָשׁוּב יוֹתֵר בֵּלֵב...
כְּבוֹד הַשַּׁבָּת!

מִבְחַן הָאֱמוּנָה שֶׁל יוֹסֵף

אַל תִּתֵּן לָהֶם בְּגִלָּל שְׁזוֹ שַׁבָּת!
שִׁים אֶת כְּבוֹד שַׁבָּת לִפְנֵי
שְׁמִירָה עַל כְּסָף.

תֵּן לַחֲזִלִּים הַגּוֹיִּים לְכַבּוֹת
(מִוֹתֵר לָהֶם כִּי אֵינָם יְהוּדִים),
וְתַצִּיל אֶת הַכֶּסֶף וְהָרְכוּשׁ.

מָה אַתֶּם הַיִּיתֶם עוֹשִׂים?
יוֹסֵף הִחְלִיט לְהִרְאוֹת לָהּ אֶת הָאֱהָבָה הַכִּי גְדוֹלָה שֶׁיֵּשׁ!

יוסף מבקש: "לא לכבות!"

יוסף עצר את החילים,
ולא הסכים שייכבו.

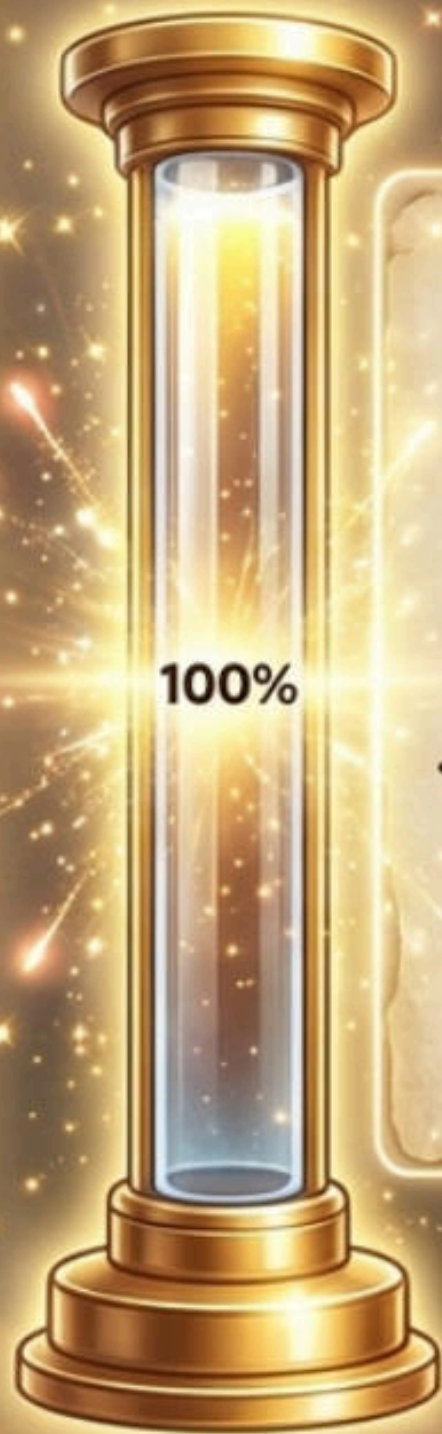
**"הניחו לגבאי
שיגבה חובו!"**

יוסף יצא ממצרים ונתיח את המצרים ואת כל הארץ ואת כל האנשים אשר בה ואת כל הבהמה אשר בה ואת כל הציפור אשר בה ואת כל הדימה אשר בה ואת כל הדימה אשר בה ואת כל הדימה אשר בה

ילדים, "גבאי" זה מי שלוקח את הכסף לצדקה.
"כל הכסף שלי הרי שיה' לה' אם ה' החליט היום לקחת ממני את הכסף
בגלל השרפה – אני מקבל זאת באהבה גדולה ולא מחלל את השבת!"

מד-אמונה

מסירות נפש אמתית!

באותו רגע, יוסף
ותר על כל
הרכוש היקר שלו.

הוא לא בכה
ולא כעס.

הלב שלו היה מלא רק באהבה לה' וליום השבת!
ה' ראה את מסירות הנפש הגדולה שלו משמים.

"וְנַעֲשֶׂה לוֹ נֵס..."

הגשם מהשמים כבה
את האש באופן מופלא,
ונסי! לא נשרף דבר!

פתאום... באמצע יום קיץ,
נפתחו ארבות השמים!
ירדו גשמים גדולים ישירות
על החצר של יוסף!

יוסף שמר על
השבת בגבורה.

"אין עוד מלבדו!"

החילים היו בהלם.
הם הבינו שאלוֹקֵי
ישראל שומר על
אוהביו.

יוסף הודה לה' מעומק הלב.
הנס לימד את כָּלֵם:
כשמוותרים למען ה' –
ה' מחזיר פי אלף!

השבת המשיכה בשירה ובשמחה עצומה ובהודיה לה'.

מוצאי שבת – הכרת הטוב

השבת יצאה. עכשו, כשכבר חל (לא שבת),
הראה יוסף גם מדות טובות והכרת הטוב!

- הוא חלק מטבע כסף ("סלע") לכל
חיל שבא לעזור לו בשבתת, אפלו
שהוא אמר להם לא לכבות!

- למפקד שלהם ("האפרכוס") הוא נתן
מתנה גדולה של חמשים סלעים!

**קידוש ה' העצום! הגויים ראו איזה לב
זהב יש ליהודים!**

מָה אָמְרוּ עַל
כֶּךְ חֲכָמִים?

כַּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ חֲכָמֵי
יִשְׂרָאֵל עַל הַמַּעֲשֵׂה
שֶׁל יוֹסֵף, הֵם אָמְרוּ
דָּבָר מַעֲנִין גִּיּוֹן
מְאֹד:

"לֹא הָיָה צָרִיךְ
צָרִיו לִכְדֹּם!"

רָגַע, מִדּוּעַ הֵם אָמְרוּ אֶת זֶה? הֲאִם יוֹסֵף טָעָה?
בּוֹאוּ נִבְדֹּק מָה כָּתוּב בַּהֲלָכָה...

הַלָּכָה מִפּוֹרָשֶׁת בְּמִסְכַּת שַׁבָּת

מָה הַהֲלָכָה אוֹמֶרֶת?

אם נִכְרִי (גוי) בָּא מֵעֲצָמוֹ
מֵעֲצָמוֹ לְכַבּוֹת אִישׁ בְּשַׁבָּת
בְּשַׁבָּת לֹא שֶׁבַקְשׁוּ
מִמֶּנּוּ – "אֵין אוֹמְרִים לוֹ
וְאֵל תִּכְבֶּה". כְּלוּמָר: הִיא
מוֹתֵר לְיוֹסֵף לְשִׁתּוֹק וּלְתֵת
לָהֶם לְכַבּוֹת לְבַד! הוּא לֹא
הִיא חַיֵּב לַעֲצֹר אוֹתָם.

לָמָּה יוֹסֵף בִּכָּל זֹאת
עֲצֹר אוֹתָם?

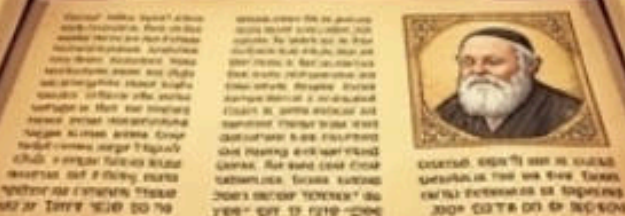
יוֹסֵף נִהַג "לְפָנִים מִשּׁוֹרֵת
הַדִּין" (מִדַּת חֲסִידוּת!).
מֵרׁוֹב שְׂאֵהָבְתוֹ לֵה'
וּלְשַׁבָּת הִיָּתָה גְּדוּלָּה, הוּא
לֹא רָצָה שְׁשׁוּם מְלָאכָה
תַּעֲשֶׂה בַּחֲצֹר שְׁלוֹ בְּשַׁבָּת,
אֲפֹלוּ עַל יְדֵי גוֹיִים!

מָה אֲנַחְנוּ לומְדִים מֵרַבִּי יוֹסֵף בֶּן סִימְאִי?

חֲסִידוֹת: מוֹתֵר וְכֹדַאי תָּמִיד
לַעֲשׂוֹת "קֶצֶת יוֹתֵר" בְּשֶׁבִיל ה' –
מִתּוֹךְ אֲהָבָה שְׁלֵמָה מִן הַלֵּב.

אֲמוּנָה: כָּל מָה שֶׁיֵּשׁ לָנוּ שִׁיקָה
לֵה' לֵה'. אֲנַחְנוּ בּוֹטְחִים בֵּה'
וּשְׂמִיחִים בַּגְּזֵרוֹת שְׁלוֹ.

שַׁבָּת: הַשַּׁבָּת הִיא
הָאוֹצֵר הַכִּי גָדוֹל שֶׁלָּנוּ!
שׁוּם כֶּסֶף לֹא שָׁוָה
קִדְשָׁהּ שֶׁל שַׁבָּת אַחַת.

שבת שלום

שנזכה כולנו לאמונה טהורה!

אנחנו אוהבים אותך ה'
יהי רצון שנזכה כולנו שתבער בנו אש של התורה,
שנשמור הלכות קלה כחמורה,
ושלעולם נרגיש את החיבוק שלך בכל רגע בחיים.

סוף הסיפור... ותחילת האמונה שלנו!